

<https://www.bsmu.edu.ua/blog/4350-genetichni-aspekti-neurodegenerativnihzahvoryuvan/>

4.Карабань І.М., Безруков В.В., Цимбалюк В.І. Рекомендації щодо діагностики та лікування хвороби Паркінсона. *НейроNews: психоневрологія та нейропсихіатрія*.

5.Крамар Ю. Настанови щодо лікування пацієнтів із хворобою

Паркінсона. *«Неврологія, Психіатрія, Психотерапія»* № 1 (48) березень 2019 р.

ЛІКАРСЬКИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВОЛОШКИ СИНЬОЇ (CENTAUREA CYANUS): ВІД ТРАДИЦІЙНОГО ЗАСТОСУВАННЯ ДО СУЧАСНИХ ВІДКРИТТІВ

Ганжа В. О., студент

Печеник С. М., студент

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Лікарські рослини відіграють важливу роль у світі медицини та фармацевтики, забезпечуючи людство ефективними та природними методами лікування. Однією з таких рослин є волошка синя (*Centaurea cyanus*). Ця рослина, відома своїми яскравими синіми квітами, привертає увагу не лише своєю красою, а й своїми лікувальними властивостями.

З давніх часів квіти, листя та стебла волошки використовувалися для приготування настоїв, відварів та мазей, які вважалися ефективними засобами у боротьбі з різними хворобами та станами здоров'я. Наприклад, настій з квітів волошки використовували для зняття запалення та болю, відвар з листя допомагав при проблемах зі шлунком, а мазь із стебел використовувалася для лікування ран та ушкоджень шкіри. Таке широке застосування у народній медицині свідчить про віру у її лікувальні властивості та її значення як важливого компонента фітотерапії у різних культурах світу.

Волошки багаті цінними речовинами:

- *Глікозиди* – основна функція яких - позитивний вплив на тонус кровоносних судин і зниження відчуття втоми. Крім того, вони надають шкірі свіжість і сяйво.

- *Дубильні речовини* – мають в'язучі та протизапальні властивості.

- *Вітамін С* – не тільки відновлює вміст, але чудово освітлює пігментні плями та зменшує окислювальний стрес.

- *Мікроелементи* (селен, мідь, цинк).

Препарати на основі цієї рослини мають сечогінні, протизапальні, антисептичні та жовчогінні властивості, а також покращують функцію травлення.

Крім цього, в народній медицині волошка використовується для лікування жовтяниці, а також як жарознижувачий засіб при простудних захворюваннях. Настой широко використовують в дерматології та косметиці. Оскільки до складу цієї рослини входять активні сполуки, що містять ціаногрупи, їх застосування має певні обмеження. Особливо протипоказаний під час хвороби та лактації, в інших випадках при виборі необхідно проконсультуватися з лікарем [1].

Деякі дослідження вказують на те, що волошка синя має високий вміст антиоксидантів, що може бути корисним для боротьби зі стресом та захисту від деяких захворювань. Також, що екстракти рослини можуть мати антибактеріальні властивості, що може бути корисним у боротьбі з інфекціями.

Волошка є джерелом вітамінів та інших корисних речовин, тому її активно використовують у косметиці. Ідеально підходить для чутливої, проблемної, знайомої до алергії, зрілої та навіть жирної шкіри.

Волошки мають синє забарвлення завдяки антоціанам (пігментам рослинного походження).

Антоціани в косметиці використовуються для:

- боротьби із запаленнями;
- запобігають старінню і нейтралізують дію вільних радикалів;
- при порушеннях кровоносних судин.

Невипадково рослинні екстракти є основними діючими речовинами засобів по догляду за очима [2].

Отже, традиційні методи використання волошки синьої, такі як приготування настоїв та відварів, відображають глибокі знання та довіру до її лікувальних властивостей у минулому. Зокрема, ця рослина була відома своїми заспокійливими та протизапальними ефектами, а також використовувалася для догляду за шкірою. Сучасні дослідження підтверджують деякі з традиційних застосувань і виявляють нові можливості її використання у медицині та косметології. Наприклад, протизапальні властивості цієї рослини можуть бути корисними для лікування різних захворювань, а її здатність до заспокоєння нервової системи допомагає в зменшенні стресу та тривожності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Волошка лучна // Лікарські рослини : енциклопедичний довідник / за ред. А. М. Гродзінського. — Київ : Видавництво «Українська Енциклопедія» ім. М. П. Бажана, Український виробничо-комерційний центр «Олімп», 1992. — С. 93. — ISBN 5-88500-055-7
2. Сучасна фітотерапія : навч. посіб. / С. В. Гарна, І. М. Владимірова, Н. Б. Бурд та ін. Харків : «Друкарня Мадрид», 2016. 580 с.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОФІЛАКТИЧНИХ ЗАХОДІВ ПАРАЗИТАРНИХ